

Hamersley (G.)

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

RACHITIDE.

LIBRARY
SURGEON GENERALS OFFICE

DEC. 3 - 1902

Edinburgh

16
DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
RACHITIDE.

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S.S. T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;
NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

GULIELMUS HAMERSLEY,
REIPUBLICÆ NOVI-EBORACI CIVIS.

Ad diem 12. Septembris, hora locoque solitis.

~~Ut alimenta sanis corporibus Agricultura, sic sanitatem aegris Me-~~
~~dicis promittit.~~ CELSUS, de Re Medica.

SURGEON GENERAL'S OFFICE

DEC. 15 - 1902 DUNBURG I:

Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXVII.

DISSERTATIO MEDICA

IN AUSTRIAS

DE

RACHITIDE

JOHANNES RACHITIDE

ANNUNTIAT

EX ACADEMIA RACHITIDE

D. C. RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

JOHANNES RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

ACADEMIA RACHITIDE

A

ACADEMIA RACHITIDE

Viro eximio,

Medico peritissimo,

JOANNI CHARLTON,

IN CIVITATE NOVO-EBORACO,

Artem salutiferam feliciter exercenti,

Ob ejus praecepta in medicina

Per triennium tradita,

Et amicitiam in se collatam,

Hoc tentamen academicum,

Summa cum observantia,

Offert

A U C T O R.

E R R A T U M.

P. 3. l. 3. *post* depressae, *adde* abdomen tumidum.

Doctor Hope
with best compl^{ts}
from his fellow graduates
W Hamersley

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

D E

R A C H I T I D E.

MORBUS, qui apud Anglos *Rickets* appellatur, primum inter eos originem duxisse, testatur Glissonius, qui hoc de morbo librum conscripsit, annocirciter 1650; ille enim duorum aliorum medicorum, quibus a collegio Londinensi, id negotii deditum est, consensu et desiderio, hunc librum in lucem edidit, et sequentia habet verba:
 ‘ Innotuit primum hic morbus (quantum
 ‘ quidem ex aliorum relatione, diligenti fac-
 ‘ to examine, colligere potuimus) in occi-
 ‘ dentalibus

‘ dentalibus Angliae tractibus, in comitatu
‘ scilicet Dorset et Somersset, triginta circiter
‘ retro abhinc annis. Ab eo enim tempo-
‘ re paulatim ejus notitia ad alia quoque
‘ loca derivata est, Londinum puta, Oxo-
‘ niam, immo omnes pene australes et occi-
‘ dentales Angliae partes; in septentriona-
‘ libus autem comitatibus, multo rarius hic
‘ morbus occurrit, et vix dum vulgo com-
‘ muniter innotuit.’ Exinde alias Europae
partes invasit hic morbus, ubi ad hunc diem
frequentissime saevit. In eandem sententiam
ivit eruditissimus Van Swieten, qui talis
morbi descriptionem nusquam apud aucto-
res antiquiores se legisse meminit, dum alii
probare conati sunt, hunc morbum antiqui-
oribus cognitum fuisse. Talis disputatio
inter medicos nil ad rem spectat, nisi quod
dicitur suam originem traduxisse a lue ve-
nerea; sed a plurimis de illo morbo scripto-
ribus creditum est, luem multo prius in di-
versis Europae partibus apparuisse, quam
rachitis observata esset.

DEFINITIO.

D E F I N I T I O.

Caput magnum antcrius maxime tumens;
genicula tumida; costae depressae; caetera
marcescentia *.

H I S T O R I A.

Infantes maxime, vel forsitan solum, ad-
oritur, raro ante nonum aetatis mensem,
vix unquam postquam duos annos nati
sunt, sed in hoc temporis intervallo fre-
quenter accidit. Inter medicos disputatum
est, an rachitis unquam connascitur, certe
rarissime, sed, ut opinor, aliquando con-
nascitur, ut ostendit casus sequens a Glisso-
nio memoratus: ‘ Testatur † aliquis no-
‘ strum, se semel et semel tantum, vidisse
‘ puerum

* Culleni Synops. Nosol.

† De Rachitide, cap. xv. pag. 178.

DE RACHITIDE.

‘ puerum recens natum hoc morbo afflic-
tum, atque in eo spina dorsi et collum ad-
eo erant debilia, ut nulla ratione valerent
grandiusculum caput sustinere; obiit hic
‘ intra tres menses post partum:’ * Buchner
quoque loquitur de undecim natis rachiticis,
genitis ex eadem matre, quae scrophulosa
erat; unde concludendum est, scrophulam
quoque hunc morbum nonnunquam gignere.

Multa symptomata hunc morbum comitantur; cognoscitur imminens malum, ab incessu tardiore, qui terminat in assiduam sedendi voluntatem, musculorum flacciditate, corporis macie, quamvis satis cibi ingeratur, capite glandiusculo cum fronte praecipue prominente, simul plus justo hiantibus cranii futuris; collum gracile videtur, cum arteriis venisque jugularibus magnitudine insolita, dentes tarde emergunt, et ii qui jam enati sunt carie nigrescunt, et ex alveolis excidunt.

Thorax

* Halleri disputat. ad morb. historias, tom. vi.

DE RACHITIDE. 3

Thorax quasdam mutationes insigniores subit, costae deprimuntur, pectus a lateribus angustius redditur, et sternum in acumen protruditur; posteaque spirandi difficultas et molesta, quasi asthmatica tussis nascitur; haec adeo infantem torquent, eoque violentiae procedunt, ut misellos prorsus suffocatos, vel quod minime rarum est, convulsionibus correptos, jugulent.

Epiphy^{se}s ad ⁱⁿju^{ct}uras radii, ulnae, humeri, genu, tibiae, fibulaeque, tumescunt, dum medium ossis gracilius apparet. Ossa omnia flexilia, et variis modis distorta fiunt.

Ex omnibus vero spina maxime distorta, modo antrorsum, modo retrorsum, nunc in hoc, nunc in illud latus incurvescit.

Procedente morbo, abdomen tumescit, appetitus plerumque non deficit, sed alvus saepe solvitur. Urina plerumque pallet; nonnunquam etiam diutius solito in vesica detinetur, unde vel ischuria vel stillicidium oritur.

Morbo incipiente, nulla plerumque febris adest, sed progrediente, pulsus frequens, aliaque

6 DE RACHITIDE.

liaque febris symptomata cito sese ostendunt.

Ita nonnunquam plures per annos morbus perstat. Sanitas aliquando recuperatur; sed ossa semper manent distorta. Aliquando ita morbus augescere pergit, donec omnes oeconomiae animalis functiones perturbentur, et in morte tandem desinit.

Incisio cadaverum plurima vitia plerumque in conspectum adducit. Tela cellulosa praeter naturam aqua distenta videtur, viscera abdominalia semper mole augentur, et glandula, quae thymus dicitur, solito major notatur, intestina contra naturam attenuata, pelluentia, mirumque in modum, et ingestis crudis, et aëre repleta, cernuntur; neque vermes, eosque interdum frequentes, ibidem serpentes, videre insolitum est.

Cranio jam aperto, cerebri forma multum mutata, ejus ventriculi humore repleti, et membranae quodammodo crassiores observantur.

Ossa omnia mollia, et scalpello facilia incisu, humores semper tenues et soluti, musculorum

culorum compages summopere laxa, cadaverque totum rigiditate solita carens, inveniuntur.

CAUSÆ REMOTÆ.

Multas agnoscit causas rachitis, quas perscrutari possumus, scilicet, parentum morbos, morbos acutos infantem ipsum adori-
entes, itemque aërem nimis humidum, vel habitationem in casis, ubi hoc aëris vitium obtinet, nam ibi vivit plebs, cui res angustae domi. Cibi quoque, qui a ventriculis infantium debilibus difficilius concoquuntur, non raro laedunt.

1. *Quod ad parentes attinet.* Liberos eorum similes esse iis tum animi quum corporis dotibus, a nullis non observatum est; ratio igitur manifesta erit, cur ii parentes, qui constitutionibus laxis, vel morbis debilitantibus laborant, infantes iisdem morbis obnoxios

obnoxios habeant ; hic quoque considerandum est, quod infantes plerumque eodem cibi genere, quo parentes, utantur.

2. *Quae infantem ipsum respiciunt.* Si infans recens natus a nutrice ab aliquo morbo affecta, qui corpus infantis debilius reddere potest, lactetur, praedispositio ad rachitidem nascitur ; sed non omnino cum Zeviani consentire possumus, hunc morbum tam frequenter oriri a materia lactis acida, quum infantes cibo naturae acidae tam frequenter alantur, qui tamen ab hoc morbo immunes vivunt. Farinacea quoque non fermentata, quibus pro cibo quotidiano utimur, inter hujus morbi causas remotas, a nonnullis numerantur ; sed ubique per orbem terrarum infantes hoc cibi genere nutriuntur ; etsi in his locis rachitis vel nunquam vel admodum raro saevire observetur.

Omnes denique morbi, quibus corpus relaxatur, ad rachitidem producendam conferunt ; inter quos enumeranda sunt, sanguinis et alvi profluvia, et similes, morbi concoctionem aut justam coctorum digestionem

nem prohibentes, dentitio difficilior, hydrops, scrophula, lues venerea, &c. et prae reliquis febres intermittentes autumnales, secundum Sydenhami praecepta: ‘* Nisi annis quibus intermittentes autumnales praedominium habent, verae rachitides rarius occurrunt, quod observatu dignum.’

Sic etiam aër nimis humidus frigidusque, perspirationem impediendo, fibrasque musculares relaxando, hunc morbum inducere potest. Van Swieten sic loquitur: ‘† Infimae enim plebis infantes saepius rachitide afficiuntur, dum una, cum parentibus, minus congruo victu ob penuriam uti coguntur, simulque frigidas humidas domunculas inhabitant, non satis defensas ab aëris injuriis.’ Mala insuper omnia quae parvulos quovis modo ab exercitationibus, praesertim a pedum usu, retinent, hujus periculo objiciunt.

B

CAUSA

* Sydenhami Opera, pag. 101.

† Comment. in Aphor. Boerhavi de Rachitide.

CAUSA PROXIMA.

Nusquam magis quam hic, verba Celsi vera esse videntur: ‘ * Conjecturalem artem esse medicinam, rationemque conjecturae talem esse, ut cum saepius aliquando responderit, interdum tamen fallat.’ Adest semper in rachitide laxa nimis partium firmarum fabrica. Offa praecipue nimis mollia redduntur. Humores quoque nimis tenues, et plus minusque aquae semper cuti suffusum inveniuntur. Quare concludendum est, diathesin hydropicam semper hunc morbum comitari. Concipitur igitur facile, ea organa, quae prae debilitate ad corporis humores perficiendos non valeant, nullo modo materiam ossificam ossibus applicare^a; quam ob rem causam proximam a cel. Cullen traditam, quae magis aliis rationi

ni

* Celsus, lib. 2. cap. vi.

ni consentanea sit, suis ipsius verbis, hic subjungimus: ‘ * From these circumstances of the disease, it seems to consist in a deficiency of that matter which should form the solid parts of the body. This especially appears in the faulty state of ossification, seemingly depending upon the deficiency of that matter which should be deposited in the membranes which are destined to become bony, and should give them their due firmness and bony hardness. It appears that this matter is not supplied in due quantity; but that, in place of it, a matter fitted to increase their bulk, particularly in the epiphyses, is applied too largely. What this deficiency of matter depends upon, is difficult to be ascertained. It may be a fault in the organs of digestion and assimilation, which prevents the fluids in general from being properly prepared; or it may be a fault in the organs of nutrition, which prevents
‘ the

* First Lines, vol. iv. pag. 343.

' the secretion of a proper matter to be ap-
 ' plied. With respect to the latter, in what
 ' it may consist, I am entirely ignorant, and
 ' cannot even discern that such a condition
 ' exists: But the former cause, both in its
 ' nature and existence, is more readily per-
 ' ceived; and it is probable that it has a
 ' considerable influence in the matter; as
 ' in rachitic persons a thinner state of the
 ' blood, both during life and after death,
 ' so commonly appears. It is this state of
 ' the fluids, or a deficiency of bony matter
 ' in them, that I consider as the proximate
 ' cause of the disease; and which again
 ' may in some measure depend upon a ge-
 ' neral laxity and debility of the moving fi-
 ' bres of the organs that perform the func-
 ' tions of digestion and assimilation.'

Sed tamen quaerendum fit, cur aetatem
 infantilem solum adoritur? Cel. idem auc-
 tor hocce modo ratiocinatur: ' Nature ha-
 ' ving intended that human life should pro-
 ' ceed in a certain manner, and that cer-
 ' tain functions should be exercised at a cer-
 ' tain

tain period of life only ; so it has generally provided, that at that period, and not sooner, the body should be fitted for the exercise of the functions suited to it. To apply this to our present subject, Nature seems to have intended that children should walk at twelve months old ; and accordingly has provided, that against that age, and no sooner, a matter should be prepared fit to give that firmness to the bones which is necessary to prevent their bending too easily under the weight of the body. Nature however is not always steady and exact in executing her own purposes ; and if, therefore, the preparation of bony matter shall not have been made against the time there is particular occasion for it, the disease of rickets, that is, of soft and flexible bones, must come on ; and will discover itself about the particular period we have mentioned. Farther, it will be equally probable, that if, at the period mentioned, the bones shall have acquired their due firmness, and that

‘ that nature goes on in preparing and sup-
‘ plying the proper bony matter, it may
‘ be presumed, that against the time a child
‘ is two years old, such a quantity of bony
‘ matter will be applied, as to prevent the
‘ bones from becoming again soft and flex-
‘ ible, during the rest of life ; unless it hap-
‘ pen, as indeed it sometimes does, that cer-
‘ tain causes occur to wash out again the
‘ bony matter from the membranes in
‘ which it had been deposited. The account
‘ I have now given of the period at which
‘ the rickets occur, seems to confirm the o-
‘ pinion of its proximate cause being a de-
‘ ficiency of bony matter in the fluids of
‘ the body.’

RATIO SYMPTOMATUM.

Rachitis aetatem infantilem semper ado-
ratur, quo tempore ossa duritiem aetate
provectorum nondum affecuta sunt ; ita-
que

que in tenellis corporibus, similibus fere morbis, quibus partes molles subjiciuntur, hinc eorum mollitiei et molis auctae rationem reddere possumus.

Caput magnum anterieus maxime tumens. Hoc symptoma semper fere rachitidem comitatur; nam ossa cranii adhuc mollia sunt, atque interstitium membranaceum ossa parietalia jungens non rite clauditur. Aqua quoque, ut in hydrocephalo nonnunquam in cranio invenitur, qui morbus frequentissime rachitidem aut comitatur vel sequitur.

Genicula tumida. Cum ossium extrema, non aequè citè ac pars media duritiem debitam acquirunt, hinc genicula praecipue tumescunt et mollia redduntur.

Costae depressae. Thorax graves mutationes subit, costae enim necessaria firmitate non praeditae sunt; hinc facile intelligitur, dum custodes infantum, manibus utrimque lateribus applicatis, illos humo tollunt, vel ulnis impositos gestant, cur costae graviter distorqueantur. Inter spirandum thorax ampliatur, aër in pulmones recipitur,

tur, iterumque expellitur; dum hoc tam frequenter repetitur, thoracis parietes jam ante justo debiliores, multum laeduntur; hinc ejus latera complanantur, et sternum in acumen surgit, unde supervenit spirandi difficultas molestissima, quae crebro mortem affert.

Abdomen tumidum. Abdominis enim tumor plerumque accidit, ab hepatis magnitudine aucta, uti plurimis medicis observatum est; nam, inciso cadavere, hepar praecipue, cum caeteris visceribus abdominalibus, mole auctum; itemque ventriculus et intestina flatu materique cruda distenta, inveniuntur.

Caetera marcescentia. Quum corpus relaxatur, sanguinis circuitus languidior fit, ciborum concoctio depravatur, visceribus chylopoeticis vim cibi subigendi non possidentibus, corpus non bene nutritur, maciesque totius corporis cito apparet.

PROGNOSIS.

P R O G N O S I S.

Omnes morbi, quo gravius accedunt, et diutius manent, eo magis in angusto spes sanandi erit.

Ubi morbi feminia a parentibus in liberos descendunt, ibi symptomata semper pejora notantur, vel si quoque ab aliis morbis oritur, judicium infelix: Praesertim si tempore, quo dentes emergant, morbus accedit, quando alia symptomata comitantia, viz. convulsiones infantem adorientes, mortem saepissime minantur.

At contra, si victu, exercitatione, aut similibus, levior error admissus hujus mali initium fecerit; harum rerum cura atque diligentia, praeter spem, nonnunquam sanantur.

CURATIO MORBI.

In rachitide curanda, multa respicienda sunt; primum, si aër quem spirat vaporum nocivorum onustus, nimis humidus vel aliquo modo noxius redditur, ad salubriorem transferendus est infans, maris litto-
ra fugienda, colles locique arenosi a humiditate liberi, petendi, infans vestimentis bene induendus, immunditiaque potissimum cavenda, si nutrix aliquo morbo afficitur, vel ejus lac parum ad alendum idoneum est, ad alteram removeatur.

Quod ad dietam attinet. Cibi adhibeantur, qui facile concoquuntur, et nihil glutinosi habent, et qui promptius viribus viscerum chylopoieticorum subiguntur. Multum commendat Van Swieten panem bene fermentatum, additis gratissimis et roborantibus

rantibus aromatibus, sic loquitur : ‘ * Cum
 ‘ autem dentitio saepe tarda sit in hoc mor-
 ‘ bo, dentes qui jam emerferunt, cariosi fi-
 ‘ unt, et frustillatim excidunt, panes illi bis
 ‘ cocti, tenues cum parentur, etiam eden-
 ‘ tulis convenient, eo quod statim in ore
 ‘ humido emolliantur. Vix credibile est,
 ‘ quantum beneficium a tali pane percipiant
 ‘ rachitici; aliquoties incipientem morbum
 ‘ hoc solo curatum memini.’ Ex classe a-
 nimali, carnes macilentae juniorum anima-
 lium, concoctu faciles, feliguntur.

Exercitatio modica semper utenda est;
 hoc enim modo, vasa extrema, ventriculus,
 totumque corpus, multum roborantur. U-
 nicuique apparet, quantum profit exercita-
 tio, omnibus in morbis, ubi corpus relaxa-
 tur, gestatio inter placidissimas lentasque ex-
 ercitationes numeratur; hoc semper per-
 faciendum corporis positione horizontali,
 monente Culleno, ne membra aliquo modo
 distorqueantur. Frictio, vel manu vel pan-
 no

* Comment. in Aph. Boerh. tom. v. p. 616.

no laneo, adhibita, sanguinis circuitum accelerando, utilissima quoque dicitur.

Lavatio frigida, qua nullum remedium efficacius a nobis reperitur, tum ad praecavendum, tum ad sanandum hunc morbum, ab omnibus commendatur; etenim apud Scotos, uti a Doctore Cullen observatur, omnibus civium ordinibus, infantes recens natos, aqua frigida lavare; et nobilioribus omni mane in aqua frigida submergere, mos est; et ubi hoc fieret, nunquam infantem rachitide afflicto vidisse dicit, sed apud plebem, qui solent tantummodo infantes aqua lavare, et non immergere, ubi inter eos infantem rachitide laborantem notavit, lavationem frigidam iis commendavit, quae morbi progressum vel coercuit, vel morbum omnino sustulit.

Eques eruditissimus Johannes Floyer, qui tractatum de *Ψυχρολαυσια* scripsit, probare conatur, antiquis temporibus baptismi sacramentum, trina totius corporis immersione, administratum fuisse baptizandis, non sola asperzione aquae, uti nunc fieri solet, sed et
per

per immersionem, et rachitidem ortam esse monet, illo fere tempore, quo immersio negligi coepisset.

Medicamenta, quae vulgo tonica appellantur, multum quoque hic commendantur; inter quae locum principem tenent cortex Peruvianus et flores martiales, quorum posterior idem remedium esse videtur, quod a cel. Boyle Ens Veneris appellatum est, qui illud specificum contra rachitidem aestimavit, plus centum infantes hoc malo laborantes hocce remedio sanatos fuisse narrat. Cortex quoque Peruv. multum in hoc morbo commendatur; sed tanta est amaritudo ejus, ut non sine magna difficultate ingeratur, sed ut omnia remedia, grate amara, inter quae hoc praecipue eminet, plurimum prodesse observantur, iis praesertim in casibus, ubi ventriculus cruda indigestaque materia oneratur; nonnullis aliis hujus remedii praeparationibus felici cum eventu uti possumus, quales sunt ejus decoctum, vel infusum vel tinctura.

Ostracodermata

Ostracodermata magnas virtutes possident, secundum auctoritatem cel. * De Haen; sed haec tentata fuere a Doctore Cullen sine tali felici effectu.

Cicuta quoque, admirandum istud remedium, quod tot felices curationes variis in morbis produxit, testante cel. † Storck, hoc in morbo felici cum successu nonnunquam usurpata est: Ille enim, infantem trium annorum, pessima rachitide laborantem, hoc solo remedio curavit.

Restat, ut de aliis remediis pauca dicamus, vomitoriis nempe et catharticis, quae hoc in morbo nonnunquam necessaria videntur, scilicet ubi alimentorum concoctio aliquo modo depravatur, seu ventriculus indigesta materia oneratur, emetica adhibenda sunt; sed tamen mitiora seligenda, ut oxymel scilliticum vel vinum ipecacuanhae; aliquid boni quoque sperandum est ab emeticorum actione, viscera abdominalia concutiendo, humores stagnantes, et tumorem inde orientem, praeveniando.

* Rat. medend. pars nona, cap. v. p. 113.

† Storck de Cicuta.

F I N I S.

Med Hist
W4
E23
1787
H.1